

Διὰ τῶν παρεπιπτούσων τῆ τροφῆ νόσων, σμικρονο-  
μένης τῆς ποσότητος τοῦ ὕδατος, αὐξάνουσι σχετικῶς  
αἱ ἀνχλογίαι τῶν λιπαρῶν σωμάτων ἐν τῷ γάλακτι,  
ὅπερ συχνότατα, ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἐπιφέρει  
γαστρικὰς διαταράξεις.

*Μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ γάλακτος.*

Δυνάμεθα κατὰ προσέγγισιν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ  
ποιόν τοῦ γάλακτος διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

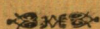
Ὁ κ. Bouchut ἐπὶ 158 τίθων, παρετήρησε κατ'  
ἐλάχιστον μὲν ὄρον 200.000 κατὰ μέγιστον δὲ 500.  
000 γαλακτοσφαιρίκια διαφόρου μεγέθους.

Ἡ μικροσκοπικὴ καταμέτρησις τοῦ κ. Bouchut  
εἶνε ἐλλειπῆς ὡς μὴ καθορίζουσα τὴν ὑφισταμένην ἀνα-  
λογίαν μεταξὺ τῶν μεγάλων πρὸς τὰ μικρότερα καὶ τὰ  
μεσaziῶν διστάσεων γαλακτοσφαιρίκια.

Οἱ κκ. Devergie καὶ Fleischmann θεωροῦσιν  
ἐξαιρετον γάλα τὸ περιέχον παχία, ἀσθενεῖς τὸ περιέ-  
χον μικρὰ καὶ μέτριοι τὸ περιέχον μίγμα παχέων καὶ  
μικρῶν γαλακτοσφαιρίων.

Οἱ κκ. Deutsch καὶ Conrad, ἐκ τῶν ἐρευνῶν  
αὐτῶν συμπεραίνουσιν ὅτι ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις  
τοῦ γάλακτος δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀνγκυαία πρὸς ἀνα-  
γνώρισιν τῆς ποιότητος αὐτοῦ, διότι ἐν ᾧ ἡ πείρα  
ἀπέδειξεν ὅτι τὸ γάλα τῶν ἡλικιωμένων γυναικῶν δὲν  
εἶνε τόσῳ θρεπτικῶν ὅσῳ εἶνε τὸ τῶν νεαρῶν τίθων,  
τὸ μικροσκοπίον δὲν ἀποκαλύπτει διαφορὰς καταλη-  
πτὰς, ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν δύο  
τούτων γαλακτωδῶν ἐκκριμάτων. Ἐν τούτοις ἡ ἐξέτα-  
σις αὕτη δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῆ, διότι πλὴν τῶν  
διαστάσεων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γαλακτοσφαιρίων,  
τὸ μικροσκοπίον ἀνακαλύπτει ζένα στοιχεῖα ὡς αἷμα,  
πῦον, μικρόβια, ἐγχυματικὰ φυτικὰ στοιχεῖα λίαν ἐπι-  
κίνδυνα. Πρὸς τούτοις, ἐν τῷ γάλακτι τῶν ζῶων ἡ  
μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ἐξελέγχει τὴν νοθεῖαν αὐτοῦ,  
διὰ τῆς ἀποκαλύψεως μορίων ἀμύλου, ἐγκεφάλων ζῶων,  
καὶ διαφόρων ὀσπρίων, ἅτινα ὑπὸ αἰσχροκερδῶν ἀναμι-  
γνύονται μετὰ τοῦ πονηρῶς ἡραιωμένου δι' ὕδατος  
γάλακτος, πρὸς κάλυψιν τοῦ δολισμοῦ αὐτοῦ.

## ΠΕΡΙ ΑΡΚΤΟΥΡΟΥ



Α'.

Ἐκ τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων, οἵτινες ἀνάπτου-  
ται ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ φεγγηολοῦσι ὡς λυχνία κατὰ  
τὰς αἰθρίας ἑσπέρας εἶνε καὶ ὁ Ἄρκτουρος. Ὁ ἀστήρ  
οὗτος εἶνε ἀπλανής, τούτέστι φαίνεται, ὡς ἐκ τῆς με-  
γάλης ἀφ' ἡμῶν ἀποστάσεως, ὅτι δὲν κινεῖται ἐπὶ τῆς  
οὐρανιας σφαίρας, ἂν καὶ εἰς τὸ ἄπειρον διάστημα κι-  
νεῖται μετὰ ταχύτητος 22 λευγῶν ἐν ἐνὶ δευτερολέ-  
πτῳ τῆς ὥρας, δηλαδὴ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ταχύτης  
σφαίρας τηλεβόλου περιστῆ ἡμερῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς

τὴν ταχύτητα ταύτην. Ἡ ταχύτης αὕτη τοῦ Ἄρκτου-  
ρου εἶνε τρεῖς φορὰς ταχυτέρα τῆς ταχύτητος τῆς Γῆς,  
ἥτις, ὡς γνωστὸν κινεῖται περὶ τὸν Ἥλιον μετὰ τα-  
χύτητος 7 λευγῶν περίπου ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ. Εἰς  
ἐν λοιπὸν ἔτος διανύει ἐν τῷ ἀπείρῳ διαστήματι 684,  
000,000 περίπου λεύγας. Ἄν καὶ διατρέχῃ τὸ κενὸν  
μετὰ τοσαύτης καταπληκτικῆς ταχύτητος εἰς ἐν ἔτος,  
τὸ φαινόμενον ὅμως διάστημα, ὅπερ διανύει ἐπὶ τῆς  
οὐρανιας σφαίρας ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι,  
εἶνε τοσοῦτον, ὥστε θὰ ἐκρύπτετο ὑπὸ νήματος ἔχον-  
τος πλάτος ἐνὸς ὑποχιλιομέτρου καὶ κεκλιμένου ἀπὸ τοῦ  
παρατηρητοῦ εἰς ἀπόστασιν 70 μέτρων ἵνα δὲ διανύ-  
σῃ διάστημα ἴσον πρὸς τὸ ὄγδοον τῆς φαινομενικῆς  
διαμέτρου τῆς Σελήνης, ἀπαιτεῖται εἰς αἰὼν. Ἐνεκα  
λοιπὸν τοῦ ἀνεπαίσθητου τούτου διαστήματος, ὅπερ  
φαίνεται, ὅτι διανύει εἰς ἐν ἔτος, ἀναγκάζομεθα νὰ  
λέγωμεν ὅτι ὁ ἀστήρ οὗτος δὲν πλανᾷται, ἦτοι δὲν  
κινεῖται· τὰ δὲ φαινόμενα συμπλέγματα τῶν ἀστέρων  
ἀποτελοῦσιν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκ τῆς σχεδὸν ἀκίνησικας  
αὐτῶν τὸ ἀμετάβλητον σχεδὸν σχῆμα τῶν συμπλεγμά-  
των, λέγομεν δὲ σχεδόν, καθότι ἀπαιτοῦνται πολλοὶ  
αἰῶνες, ὅπως διὰ ἀκριβεστάτων καταμετρήσεων παρα-  
τηρηθῆ ἀνεπαίσθητος μεταβολὴ τοῦ σχήματος αὐτῶν.  
Ὁ δὲ Κλαύδιος Πτολεμαῖος ὁμιλῶν περὶ ἀπλανῶν ἀ-  
στέρων, λέγει :

«*Πρῶτον μὲν δὴ πάντων τούτου προληπτικόν, ὅτι  
κατὰ τὴν προσηγορίαν, ἔρεκεν μὲν τοὺς ἀστέρας αὐτοὺς,  
τά τε σχήματα ὅμοια, καὶ τὰ διαστήματα ἴσα πρὸς ἀλ-  
λήλους συντηροῦντας ἀεὶ φαινεσθαι, καλῶς αὐτοὺς κα-  
λοῖμεν ἀπλανεῖς.*»

(Μαθημ. Συντάξεως Βιβλ. 7ον).

Ἄλλ' ὡς βλέπομεν οὐδὲν εἶνε ἀκίνητον ἐν τῷ  
σύμπαντι, τὸ πᾶν κινεῖται, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐν συνόλῳ  
ὁρώμενον φαίνεται ὅτι ἡρεμεῖ.

Β'.

Ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασις τοῦ Ἄρκτουρου εὗρέθη  
ἴση μὲ 1,624,000 φορὰς τῆς ἀποστάσεως τῆς Γῆς  
ἀπὸ τοῦ Ἥλιου, καὶ ἐπειδὴ ἡ μέση ἀπόστασις τῆς  
Γῆς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου εἶνε 148,000,000 χιλιομέτρα, ἔ-  
πεται ὅτι ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασις τοῦ Ἄρκτουρου εἶνε  
 $1,624,000 \times 148,000,000$  ἦτοι 240,352,000,000,  
000 χιλιομέτρα. Τοῦτο δὲν εἶνε μῦθος, ἀλλ' εἶνε μα-  
θηματικὸν ἐξαχόμενον καὶ δὴ ἀδιαφιλονείητον. Τὸ δὲ  
φῶς αὐτοῦ, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, διανύει 77,000 λεύγας,  
ἦτοι 308,000 χιλιομέτρα ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ τῆς ὥ-  
ρας, χρειάζεται διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τοῦ ἀστέρος τούτου  
εἰς ἡμᾶς 25 περίπου ἔτη. Παρατηροῦντες λοιπὸν τὸν  
ἀστέρα τοῦτον, δὲν βλέπομεν αὐτὸν ὅποιος εἶνε κατὰ  
τὴν χρονικὴν στιγμὴν τῆς παρατηρήσεως, ἀλλ' ὅποιος  
ἦτο καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχώρησαν ἐξ αὐτοῦ αἱ φωτει-  
νὰ ἀκτίνες, ἦτοι πρὸ 25 περίπου ἐτῶν. Τῶν δὲ ἄνω

του 17ου μεγέθους (1) αστερών, το φως χρειάζεται διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν περί τὰ 2,700 ἔτη, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Ἑρσχέλος καὶ ὁ Ἀρχαγὼ πρᾶκτροῦντες αὐτούς διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, βλέπομεν αὐτούς ὅποιοι ἦσαν πρὸ τῶσων ἐτῶν, ὥστε αἱ ἐκπεμπόμενα φωτεινὰ ἄκτινες ἀπὸ τῶν ἀπομεμακρυσμένων τούτων δημιουργημάτων διεγούονται ἡμῖν τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τῶν ἀποικισμένων τούτων κόσμων.

Ἡ ἀπόστασις αὕτη τοῦ Ἀρκτούρου ἀφ' ἡμῶν εἶνε ἐλάχιστη συγκρινομένη πρὸς τὰς ἀποστάσεις ἄλλων αστερών· διότι ὑπάρχουσι αστερές, ὧν ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασις εἶνε ἀκατάληπτος εἰς τὴν ἡμετέραν διάνοιαν, καὶ μάτην ἢ ἰσχυροτάτη φαντασίαι ἀποπειράται ν' ἀντιληφθῇ τὴν καταπληκτικὴν ταύτην ἀπόστασιν, μάτην ὁ νοῦς ζητεῖ νὰ ἐπισωρεύσῃ ἀριθμούς ἐπὶ ἀριθμῶν.

Δὲν εἶνε ὅμως καὶ εὐκαλον νὰ προσδιορίσωμεν τὰς διαστάσεις τῶν ἀπλανῶν τούτων αστερών· διότι ἡ φαινομένη διάμετρος αὐτῶν εἶνε λίαν μικρὰ. Ἡ Ἀστρονομία ὅμως κατόρθωσε δι' εἰδικῶν τιῶν ὑπολογισμῶν νὰ προσδιορίσῃ τὸ μέγεθος αστερών τινῶν, καὶ ἡ θεωρία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἑρσχέλου, στηριζομένη εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰδικῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός αὐτῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ φῶς τοῦ ἡμετέρου Ἡλίου

(Ἔπεται συνέχεια)

Κ. Ε. ΠΑΠΑΚΙΚΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. Μ. καὶ καθηγητῆς τοῦ ἐν Μοναστηρικῷ γυμνασίου.

## ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

— ❦ —

**Διατήρησις τοῦ γάλακτος.**— Ἀπλούστατος καὶ προχειρότατος τρόπος διατηρήσεως τοῦ γάλακτος ἐπὶ πολὺς ἡμέρας καὶ κατ' αὐτούς ἀκόμη τοὺς θερινούς μῆνας εἶνε ἡ προσθήκη ἐνδὸς γραμμαρίου βορικοῦ ὀξέος κατὰ λίτραν γάλακτος. Ἡ παρουσία τοῦ ὀξέος τούτου ἐντὸς τοῦ γάλακτος οὐδὲν ἔστιν ἐπιβλαβὴς ὑπὸ ὑγιεινῆν ἔποψιν.

**Καθαρισμὸς τῶν χρυσῶν περιθωρίων τῶν καθρεπτῶν, εἰκόνων κτλ.**— Μίγνυνται 96 γραμμάρια λευκωμάτων ὡσὺ μετὰ 2 γραμμάρων ὕδατος Javelle (τοῦτο εἶνε διάλυμα χλωριούχου καὶ ὑποχλωριώδους καλίου ἔχον λευκαντικὰς ἰδιότητάς· πωλεῖται παρὰ τοῖς φαρμακευπορείοις) καὶ κτυπῶνται ἡμῶ, ὅπως συνήθως τὰ ὡά. Ἐκ τοῦ μίγματος τούτου λαμβάνομεν διὰ τινος ψήκτρας μαλακῆς καὶ βεδρεγμένης καὶ ἐπιχρίομεν τὸ ἐπιχρῶσον μέρος καὶ σπογγίζομεν καλῶς ἀκολουθῶν δι' ἐτέρας ψήκτρας, ἐπιχρίομεν ἐπὶ τοῦ καθαρισθέντος ἤδη μέρους λεπτὸν στρώμα βερικίου, ἔξ ἐκεῖνου τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται οἱ χρυσοὶ τῶν ἑύλων. Τοιοῦτοτρόπως τὸ χρῶμα ἐπαναλαμβάνει ἀμέσως ὄλην τὴν ζωρότητα καὶ λαμπρότητά του.

Δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν πολλὰκις καὶ ἐπιτυχῶς τὸν τοιοῦτον καθαρισμὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρυσοῦματος, ἀφ' οὗ ἄλλως τε τοῦτο οὐδεμίαν δυσκολίαν παρουσιάζει οὐδὲ δαπάνην μεγάλην ἀπαιτεῖ.

Συνιστῶνται τὰ ἔξῃ μέσα πρὸς καλὴν διατήρησιν τῶν ἐντὸς βραχέων ζώντων ἐρυθρῶν ἰχθύων. Ἡ βαύκαλις ἐστὶ πλατύστομος καὶ οὐχὶ ἐντελῶς πλήρης ὕδατος, ὅπως εὐρίσκηται εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλητέρα ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος· νὰ μὴ ρίπντωνται ποτὲ ἐντὸς αὐτοῦ ψίχια ἄρτου, ἀλλὰ μόνον φυτὰ τινὰ ἐκ τῶν ὑδροβίων πρὸς δὲ καὶ μικροὶ ἐρυθροὶ σκώληκες κατὰ τριήμερον. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὕδατος νὰ γίνηται δις τῆς ἐβδομάδος.

(1) Μέγεθος λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν τὸ πραγματικόν, ἀλλὰ τὸ φαινομενικόν ὡς πρὸς τὴν λάμψιν.

Ὁ κ. Α. Maury ἐν Μονπελλιὲ κατώρθωσε νὰ διατηρῆσθαι ῥοδάκινα ἐπὶ τέσσαρας μῆνας κατὰ τὸν ἔξῃ τρόπον: Περιετύλιεν αὐτὰ ἐντὸς χάρτου μουσελίνας καὶ ἐπέχρισεν ἀνωθεν τοῦ χάρτου στρώμα Ἰσπανικοῦ κηροῦ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ χάρτου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ πᾶσα συνάφεια τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀέρος πρὸς τὰ ῥοδάκινα.

**Θεραπεία δυσάρεστον γεύσεως τοῦ οἴνου.**— Συνθέστατα ὁ οἶνος, ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς διαμονῆς ἐν βαρελλίοις βεβλαμμένοις, ἀποκτὰ ἰδιόλουσάν τινα γεῦσιν καὶ ὀσμὴν λίαν δυσάρεστον προερχομένην ἐκ τῆς εὐρωτιώσεως τῶν ἑύλων πῶ καὶ πῶς (γεῦσις μεύχλας, σαπίλας).

Τὸ δυσάρεστον τοῦτο αἰρεται κατὰ τὸν ἔξῃ τρόπον: Μεταγγίζεται ὁ οἶνος εἰς ἕτερον βαρέλλιον ὑγιὲς καὶ καθαρότατον, χύνονται ἐντὸς αὐτοῦ 500 γραμμάρια καθαροῦ καὶ προσφάτου ἐλαίου ἐλαίας καὶ ἀναδεύεται τὸ ὅλον τῶν ἑύλων ἐπὶ πολλὴν ὥραν διὰ χονδρῆς ἐυλίνης ράβδου· τὸ ἐλαίον διαλύει τὰ ἴχνη τῆς ἀναδιούσης τὴν δυσάρεστον ὀσμὴν εὐρωτιώσεως οὐσίας καὶ ὁ οἶνος ἀναλαμβάνει τὴν φυσικὴν του γεῦσιν καὶ ὀσμὴν. Δυνάμεθα μετὰ τὴν καταργασίαν ταύτην ἢ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸ ἐπιπολάζον ἐλαίον ἢ καὶ νὰ ἀφήσωμεν αὐτό· τότε θὰ ἀποτελῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἴνου στρώμα προφυλακτικὸν ἀπὸ τῆς ἐπιρρέας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

Τὸ δὲ κενωθὲν βεβλαμμένον βαρέλλιον καθαρίζεται κατὰ τὸν κ. Maumené διὰ πλύσεως μετὰ πυκνοῦ θεϊκοῦ ὀξέος. Ρίπτονται ἐντὸς τοῦ κάδδου ἢ βαρελλίου, ἑρπυδίου, 200-300 γραμμ. ὀξέος, καὶ διὰ τινος χρωστήρος ἢ ψήκτρας ἀνακινεῖται τοῦτο, ὥστε νὰ διαδρέσῃ καλῶς ὀλόκληρον τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ βαρελλίου. Τὸ δὲν τότε ἐλάχιστα μόνον προσβάλλει τὰ ὑγιή μέρη, ὅπου ὅμως τὰ ἐύλα παρουσιάζουσι ἴχνη σήψεως, ἐκεῖ εἰσχωρεῖ τὸ δὲν καὶ μετὰ ζωηρότητος προσβάλλει τὰ ἀποσυθεθέντα μέρη καὶ τὰ καταστρέφει ἑλοσχερῶς, ἀφίνει δὲ ἀνέσπορον, μόνον τὸ μὴ σεσηπὸς μέρος τοῦ ἐύλου. Ἀκολουθῶν πλύνεται τὸ βαρέλλιον καλῶς δι' ὕδατος καὶ πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ δι' ἀσβεστοῦ γάλακτος (200 γραμμάρια ἀσβεστοῦ εἰς 5 λίτρας ὕδατος).

Κατὰ δὲ τὸν Ernest Odier ἡ αὕτη μέθοδος τῆς θεραπείας τοῦ οἴνου ἢ καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν βαρελλίων ἐφαρμόζεται ὡς ἔξῃ: Χύνονται ἐν τῷ ὑγρῷ 250 γραμμ. ἐλαίου κατὰ ἑκατόλιτρον, ἀναταράσσεται ζωηρῶς τὸ ὅλον διὰ ράβδου καὶ μετὰ 24 ὥρων ἡρεμίαν ἀφαιρεῖται τὸ ἐπιπολάζον στρώμα τοῦ ἐλαίου διὰ μικρᾶς οἰνηρήσεως ἢ σίφωνος. Ἐάν δὲ μετὰ τοῦτο δὲν ἐξέλιπεν ἐντελῶς ἡ δυσάρετος γεῦσις, ρίπτονται ἐντὸς τοῦ βαρελλίου 50 γραμμάρια ψίχας ἄρτου ζεστοῦ.

**Παρατήρησις.** Ὁφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγωγιστάς, οἵτινες θὰ θελήσωσι νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς ἀνωτέρω συνταγῆς ἢ οἰαοῦντο ἄλλῃ, νὰ μὴ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐπὶ μεγάλῃ ποσότητι οἴνου, ἀλλὰ νὰ δοκιμάσωσι κατ' ἀρχὰς ἐπὶ μικρᾶς ποσότητος, μίαν λίτρας π. χ. καὶ ἀφ' οὗ ἐξασκηθῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἰδῶσιν ὅτι ἐν τῷ σμικρῷ τούτῳ ἐπέτυχον, τότε νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν θεραπείαν ὄλου τοῦ οἴνου.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμοστέον καὶ διὰ πᾶσαν συνταγὴν οἰαοῦντο πρὸς φύσεως π. χ. πρὸς καθαρισμὸν τῶν χρυσῶν περιθωρίων τῶν εἰκόνων, πρὸς ἐξάλειψιν κηλίδων φορεμάτων κλ.

## ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

— ❦ —

Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Βυρμιγαμῇ, ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν, ὁ κ. Alex. Parkes, ὁ ἐφευρέτης τοῦ κυτταροειδοῦς (οὐσία στερεὰ καὶ σκληρὰ ἐξαγομένη ἐκ τῆς κυτταρικῆς μεμβράνης τῶν ἐυλωδῶν κυττάρων, θερμαινομένην πλάσσεται καὶ χρησιμοποιεῖται εἰς πολλὰς ἀνάγκας ἐν τῇ βιομηχανίᾳ).

Ἀπέθανεν ἐπίσης ἐν Γενεύῃ ὁ κ. Alphonse-Zean Fav e, ἀντισταλέλλον μέλος τοῦ γεωλογικοῦ τμήματος τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ λίαν γνωστός ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ διὰ τὰς ἀξιολόγους αὐτοῦ ἐργασίας.

Ὁ κ. G. Hedley ἐπεφορτίσθη νὰ σπουδάσῃ τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἐπὶ τῆς Νέας Γουίνεας βιούτων ἀπονοδύλων ζῶων.

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιαντίου